

kan nævnes den situation, hvor en privat forsker indhenter oplysninger til brug for et forskningsprojekt fra en offentlig myndighed om flere tusinde personer, og hvor den pågældende forsker har brug for personnumrene for at kunne identificere de personer, som forskningsprojektet drejer sig om. I et sådant tilfælde ville det være uoverkommeligt for forskeren at skulle indhente samtykke til behandlingen af personnumrene.

Herudover finder Justitsministeriet, at videregivelse af personnummer – ligesom efter den gældende lov om private registre (lovens § 4 a, stk. 2) – bør kunne finde sted uden samtykke, når videregivelsen er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m.v. af den pågældende art, og når videregivelsen er af afgørende betydning for at sikre en entydig identifikation af den registrerede eller videregivelsen kræves af en offentlig myndighed. Dette vil navnlig give mulighed for at opretholde den nuværende adgang til – på grundlag af kundernes personnumre – at foretage samkøring i den finansielle sektor.

Registrering af oplysninger om telefonnumre

Justitsministeriet kan ligeledes tiltræde flertallets forslag om, at den nuværende regel i lov om private registre § 7 f om forbud mod at foretage automatisk registrering af oplysninger om udgående telefonopkald opretholdes og udvides til også at angå offentlige myndigheder.

Der er tradition i Danmark for, at ansatte i et vist omfang kan benytte telefoner på arbejdspladsen til private formål. De ansatte bør derfor efter Justitsministeriets opfattelse beskyttes mod, at arbejdsgiverne får adgang til oplysninger om, hvem de ansatte har ringet til. Dette gælder i relation til såvel private virksomheder m.v. som offentlige myndigheder.

Kreditoplysningsbureauer

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at en egentlig revision af reglerne om kreditoplysningsbureauer ikke bør iværksættes på nuværende tidspunkt.

Justitsministeriet kan derimod tiltræde de forslag til - mindre - ændringer i de gældende regler om kreditoplysningsbureauer, som udvalget er fremkommet med.

Justitsministeriet finder dog - i lyset af direktivets artikel 10 og 11 - at der må foretages en enkelt (mindre) ændring i udvalgets forslag til særregulering af kreditoplysningsbureauers oplysningspligt over for de registrerede. I stedet for den 4 ugers frist for meddelelse om indsamling af oplysninger, som udvalget har foreslået, må tidspunktet for underretningspligtens indtræden efter Justitsministeriets opfattelse fastlægges således, at der ved indsamling af oplysninger hos

tredjemand skal gives underretning ved registreringen eller, hvis oplysningerne er bestemt til videregivelse, senest når videregivelse finder sted. I de tilfælde, hvor indsamling af oplysninger sker hos den registrerede, skal meddelelse gives den pågældende i forbindelse hermed.

Registertilsynet anfører i sit høringssvar over *betænkningen*, at der i praksis er opstået tvivl om, hvorvidt betingelserne i lov om private registre § 12, stk. 3, om videregivelse af summariske kreditoplysninger også skal være opfyldt i forbindelse med, at summariske oplysninger videregives som led i en bredere kreditvurdering. Ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn finder Registertilsynet, at dette bør være tilfældet. Tilsynet foreslår derfor, at dette præciseres i lovgivningen. Justitsministeriet kan tiltræde Registertilsynets forslag, jf. lovforslagets § 23, stk. 3, 3. pkt.

Endelig finder Justitsministeriet, at det bør præciseres i lovforslaget, at den registreredes adgang til at forlange skriftlig meddelelse fra kreditoplysningsbureauet ikke alene gælder de oplysninger, der er nævnt i § 22, stk. 1, men også den meddelelse, der skal gives efter § 22, stk. 2, og de oplysninger, der skal gives efter § 22, stk. 3. Der henvises til lovforslagets § 22, stk. 4, og bemærkningerne til bestemmelsen.

Særligt om behandling af oplysninger på Internettet

Med hensyn til brugen af Internettet skal behandlingsreglerne i lovforslaget fortolkes på den måde, at offentlige myndigheders og private virksomheders offentliggørelse af personoplysninger, der – uden samtykke – kan foretages efter den gældende registerlovgivning, også kan finde sted – uden samtykke – efter lovens ikrafttræden. Det gælder, selv om en sådan offentliggørelse indebærer, at personoplysninger også bliver offentligt tilgængelige i lande uden for EU.

4.2.5 Registreredes rettigheder

4.2.5.1. Gældende ret

A. Lov om offentlige myndigheders registre

I lov om offentlige myndigheders registre er fastsat regler om registerindsigt samt regler om, at der i et vist omfang skal gives registrerede personer meddelelse om, at de optages i et edb-register.

Registerindsigt

Lovens bestemmelser om registrerede personers adgang til oplysninger om sig selv (registerindsigt) fremgår af kapitel 4, §§ 13-15.

Af lovens § 13, stk. 1, fremgår, at en registeransvarlig myndighed snarest muligt skal give en registreret meddelelse om de oplysninger, der er registreret om